

ทัศนะของประชาชนในท้องถิ่นที่มีต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม ภาพยนตร์ในจังหวัดเชียงใหม่

Locals' Points of Views on Development of the Film Industry in Chiang Mai

วันที่ได้รับบทความ 22 มีนาคม 2567

วันที่แก้ไขบทความ 3 พฤษภาคม 2567

วันที่ตอบรับการเผยแพร่ 4 พฤษภาคม 2567

เทพฤทธิ์ มณีกุล*

Teparit Maneekul*

พรรัตน์ ดำรุง**

Pornrat Damrhung**

Lowell Skar***

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิจัยเรื่อง “การสร้างแนวคิดใหม่
ให้จังหวัดเชียงใหม่เป็นเมืองภาพยนตร์ดิจิทัล : การใช้วิถีนิเวศวัฒนธรรมเพื่อพัฒนา
แผนยุทธศาสตร์การเป็นเมืองภาพยนตร์ที่ยั่งยืน” โดยเป็นการนำเสนอผลเชิงปริมาณ

*นิสิตหลักสูตรอักษรศาสตรดุษฎีบัณฑิต ภาควิชาศิลปการละคร คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**PhD Candidate, Department of Dramatic Arts, Faculty of Arts, Chulalongkorn University
Email : denteparit@gmail.com

***ศาสตราจารย์ประจำภาควิชาศิลปการละคร คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**Professor of Department of Dramatic Arts, Faculty of Arts, Chulalongkorn University
Email : dpornrat@gmail.com

***Lecturer of BALAC Program, Faculty of Arts, Chulalongkorn University
Email : lskar@aol.com

จากการใช้แบบสำรวจเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลจากประชาชนในจังหวัดเชียงใหม่ ในฐานะผู้คนในท้องถิ่นเกี่ยวกับการพัฒนาอุตสาหกรรมภาพยนตร์ในจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งแสดงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสร้างนโยบายการพัฒนาเมือง ผู้วิจัยได้ทำการสำรวจทัศนคติของประชาชนในท้องถิ่นจำนวน 1,000 คน เพื่อทราบถึงมุมมองและระบุคุณลักษณะเฉพาะของจังหวัดเชียงใหม่ที่แสดงถึงศักยภาพในการเป็นเมืองภาพยนตร์ อันนำไปสู่การหาแนวทางในการร่างข้อเสนอแผนยุทธศาสตร์จากภาคประชาชนที่เสนอต่อภาครัฐเพื่อรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมภาพยนตร์ในจังหวัดเชียงใหม่ต่อไป ผลการศึกษาพบว่าประชาชนในท้องถิ่นส่วนใหญ่มีทัศนคติว่าโดยรวมแล้วจังหวัดเชียงใหม่มีศักยภาพสูงสำหรับการเป็นเมืองภาพยนตร์ อีกทั้งสนับสนุนแนวคิดการพัฒนาจังหวัดเชียงใหม่ให้เป็นเมืองภาพยนตร์ และแนวคิดการสร้างแผนพัฒนาอุตสาหกรรมภาพยนตร์จังหวัดเชียงใหม่ด้วย โดยรายละเอียดของผลการสำรวจทั้งหมดนี้จะถูกนำไปใช้พิจารณาร่วมกับข้อมูลส่วนอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาเป็นแผนยุทธศาสตร์ฉบับสมบูรณ์ในขั้นตอนต่อไป

คำสำคัญ: ประชาชนในท้องถิ่น / อุตสาหกรรมภาพยนตร์ / จังหวัดเชียงใหม่ / แผนยุทธศาสตร์

Abstract

As part of the research project entitled, “Reconceptualizing Chiang Mai as a Digital Film City: Using a Cultural Ecosystem Approach to Develop a Strategic Plan for a Sustainable Film City”, this article presents quantitative data collected through a survey on the development of the film industry in Chiang Mai Province, which inhabitants of Chiang Mai undertook as locals of the site. This demonstrates public participation in

the formulation of urban development policies. The researcher explored points of view on development of the film industry in Chiang Mai of 1,000 locals to acknowledge their perspectives and identify unique attributes of Chiang Mai Province that show its potential to become a film city. All this leads to guidelines for drafting a strategic plan that will be proposed to the public sector to accommodate the growth of the film industry in Chiang Mai in the future. The research results indicate that most of the locals agree that Chiang Mai Province has great potential for becoming a film city, and they support the idea of developing the city to into a film city and devising a strategic plan for developing Chiang Mai's film industry. All details of the survey results will be taken into consideration alongside other pieces of relevant data while drawing up a complete strategic plan in the next step.

Keywords: Locals / Film Industry / Chiang Mai Province / Strategic Plan

บทนำ

จังหวัดเชียงใหม่เป็นที่รู้จักของคนทั่วไปจากทั้งในและต่างประเทศในฐานะเมืองท่องเที่ยว มีเสน่ห์ดึงดูดนักท่องเที่ยวจากทั่วโลกด้วยภูมิทัศน์ทางธรรมชาติที่หลากหลายและสวยงาม งานเทศกาลต่างๆ ที่มีตลอดทั้งปี ตลอดจนศิลปวัฒนธรรมที่มีเอกลักษณ์ มีความผสมผสานวิถีชีวิตของผู้คนระหว่างความเป็นล้านนาและโลกสมัยใหม่ ประกอบกับโครงสร้างพื้นฐานรอบด้านและสิ่งอำนวยความสะดวกมากมาย อาทิ ระบบสาธารณูปโภค การเดินทาง ร้านอาหาร โรงแรมที่พัก และปัจจัยสนับสนุนอื่นๆ ทั้งนี้หากไม่นับสถานการณ์หมอกควันจากไฟป่าในช่วงเดือนกุมภาพันธ์

ถึงเดือนเมษายนของทุกปี ส่งผลกระทบต่อสุขภาพและจำนวนนักท่องเที่ยวมาเป็นเวลามากกว่าสิบปี จังหวัดเชียงใหม่จะกลายเป็นจุดหมายปลายทางของผู้คนจากทั่วสารทิศได้ตลอดทั้งปี โดยข้อมูลล่าสุดจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานเชียงใหม่ รายงานสถานการณ์และแนวโน้มการท่องเที่ยวว่า ตั้งแต่เดือนมกราคมถึงเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2566 มีผู้มาเยี่ยมเยือนจังหวัดเชียงใหม่ทั้งชาวไทยและต่างชาติจำนวน 6,329,474 คน ส่งผลให้มีรายได้จากการท่องเที่ยว 62,895.13 ล้านบาท ถือว่าการฟื้นตัวเป็นไปในทิศทางที่ดีขึ้นเมื่อเทียบกับช่วงก่อนการระบาดของโรคโควิด-19 (ผู้จัดการออนไลน์, 2566)

ในขณะเดียวกัน โครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ข้างต้นก็เป็นปัจจัยสำคัญที่สนับสนุนและเอื้อต่อการเติบโตของอุตสาหกรรมภาพยนตร์ด้วย แสดงถึงความพร้อมในการพัฒนาอุตสาหกรรมภาพยนตร์อย่างจริงจังยิ่งขึ้นได้ในจังหวัดเชียงใหม่ จากสถิติของกองกิจการภาพยนตร์และวีดิทัศน์ต่างประเทศเปิดเผยว่าในปี พ.ศ. 2566 จังหวัดเชียงใหม่เป็น 1 ใน 10 อันดับจังหวัดที่มีผู้ผลิตภาพยนตร์เดินทางเข้ามาถ่ายทำในพื้นที่มากที่สุด มีการเข้ามาถ่ายทำภาพยนตร์แล้วมากกว่า 39 เรื่อง ในสถานที่ท่องเที่ยวที่เป็นที่นิยม เช่น ปางช้างแม่สา หมู่บ้านแม่กำปอง อุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์ เป็นต้น (การถ่ายทำภาพยนตร์ต่างประเทศในประเทศไทย, ม.ป.ป.) ซึ่งสร้างรายได้เข้าสู่จังหวัดควบคู่ไปกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว นอกจากนี้ยังมีการเพิ่มขึ้นของจำนวนบุคลากรที่ทำงานด้านภาพยนตร์ในจังหวัดเชียงใหม่อย่างต่อเนื่อง ทั้งผู้ที่ย้ายถิ่นฐานมาจากที่อื่นและนักวิชาชีพที่เติบโตในท้องถิ่น ทั้งคนทำงานที่มาอาศัยอยู่อย่างถาวรและทีมงานที่เดินทางเข้ามาถ่ายทำภาพยนตร์เป็นครั้งคราว ประกอบกับจังหวัดเชียงใหม่มีสถาบันการศึกษาในพื้นที่ที่เปิดหลักสูตรการสอนด้านภาพยนตร์ ได้แก่ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาพยนตร์ดิจิทัล (หลักสูตรสองภาษา) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ทำให้มีบัณฑิตที่เป็นแรงงานสำหรับอุตสาหกรรมนี้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องและเป็นรูปธรรม จึงอาจกล่าวได้ว่าจังหวัดเชียงใหม่มีความพร้อม

ในเบื้องต้นทั้งด้านโครงสร้างพื้นฐานและบุคลากรสำหรับการพัฒนาอุตสาหกรรมภาพยนตร์เพื่อรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมนี้ในอนาคต

อย่างไรก็ตาม การพัฒนาอุตสาหกรรมภาพยนตร์จังหวัดเชียงใหม่อาจเกิดขึ้นอย่างจริงจังไม่ได้หากไม่ได้รับความร่วมมือจากภาคส่วนต่างๆ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ตลอดจนภาคประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้างข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อประกาศใช้โดยภาครัฐ ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ของทุกฝ่ายในท้องถิ่นไม่เพียงเฉพาะประโยชน์ทางตรงสำหรับนักวิชาชีพในอุตสาหกรรมเท่านั้น แต่อาจยังประโยชน์ทางอ้อมให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นได้ด้วย การพัฒนาอุตสาหกรรมภาพยนตร์จึงจำเป็นต้องมีการสร้างแผนยุทธศาสตร์ขึ้นมาเพื่อการพัฒนาอย่างเป็นรูปธรรม และที่สำคัญคือการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่ายเพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดประเด็นพัฒนาที่ชัดเจน รวมไปถึงทัศนคติของประชาชนในท้องถิ่นในฐานะผู้ที่อยู่อาศัยและอาจได้รับผลกระทบระหว่างการพัฒนาอุตสาหกรรมนี้ไม่ว่าในเชิงบวกหรือเชิงลบก็ตาม

บทความวิจัยนี้เป็นการนำเสนอผลการสำรวจทัศนคติของประชาชนในท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่เกี่ยวกับการพัฒนาอุตสาหกรรมภาพยนตร์ในพื้นที่ เพื่อทราบถึงมุมมองในฐานะผู้คนในท้องถิ่น ทำให้ผู้วิจัยสามารถระบุคุณลักษณะเฉพาะของจังหวัดเชียงใหม่ที่บ่งบอกถึงศักยภาพในการพัฒนาไปสู่ความเป็นเมืองภาพยนตร์ได้ และสามารถนำข้อมูลเชิงปริมาณที่ได้ไปพิจารณาพร้อมกับข้อมูลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างแผนยุทธศาสตร์จากภาคประชาชนที่เสนอต่อภาครัฐในลำดับต่อไป

คำถามการวิจัย

ประชาชนในท้องถิ่นมีทัศนคติอย่างไรต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมภาพยนตร์ในจังหวัดเชียงใหม่

สมมุติฐานการวิจัย

- 1) ประชาชนในท้องถิ่นส่วนใหญ่จะเห็นด้วยว่าจังหวัดเชียงใหม่มีศักยภาพสูงสำหรับการเป็นเมืองภาพยนตร์ คิดเป็นค่าคะแนนมากกว่าร้อยละ 68
- 2) ประชาชนในท้องถิ่นส่วนใหญ่จะสนับสนุนแนวคิดการพัฒนาจังหวัดเชียงใหม่ให้เป็นเมืองภาพยนตร์ คิดเป็นค่าคะแนนมากกว่าร้อยละ 68
- 3) ประชาชนในท้องถิ่นส่วนใหญ่จะสนับสนุนแนวคิดการสร้างแผนพัฒนาอุตสาหกรรมภาพยนตร์จังหวัดเชียงใหม่ คิดเป็นค่าคะแนนมากกว่าร้อยละ 68

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1) เพื่อรวบรวมและประเมินมุมมองของประชาชนในท้องถิ่นที่มีต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมภาพยนตร์ในจังหวัดเชียงใหม่
- 2) เพื่อระบุคุณลักษณะเฉพาะของจังหวัดเชียงใหม่ที่สะท้อนถึงศักยภาพในการพัฒนาเป็นเมืองภาพยนตร์
- 3) เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการกำหนดแนวทางในการสร้างแผนยุทธศาสตร์จากภาคประชาชนเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมภาพยนตร์ในจังหวัดเชียงใหม่ในลำดับต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

- 1) การวิจัยนี้มุ่งศึกษาเฉพาะพื้นที่ในเขตจังหวัดเชียงใหม่
- 2) การวิจัยเชิงปริมาณนี้ทำการสำรวจข้อมูลจากผู้ที่อาศัย/ทำงาน/ศึกษาอยู่ในเขตจังหวัดเชียงใหม่ในปัจจุบัน
- 3) อุตสาหกรรมภาพยนตร์ในที่นี้หมายถึงทั้งงานภาพยนตร์ ละครโทรทัศน์ ซีรีส์ ภาพยนตร์โฆษณา ตลอดจนการแสดงในสื่อวีดิทัศน์ตามแพลตฟอร์มต่างๆ ทั้งแบบออนไลน์และออฟไลน์

ประโยชน์ของการวิจัย

- 1) สามารถระบุคุณลักษณะเฉพาะของจังหวัดเชียงใหม่ที่สะท้อนถึงศักยภาพในการพัฒนาเป็นเมืองภาพยนตร์ได้
- 2) สามารถกำหนดแนวทางในการสร้างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมภาพยนตร์ในจังหวัดเชียงใหม่จากภาคประชาชนได้
- 3) สามารถสร้างความตระหนักถึงความสำคัญร่วมกันเกี่ยวกับอุตสาหกรรมภาพยนตร์ในจังหวัดเชียงใหม่ ระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน และภาคส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนสำหรับทั้งนักวิชาชีพและผู้คนในท้องถิ่น

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยนี้ใช้ถิ่นวิวัฒนาการเป็นแนวคิดหลัก ซึ่งเป็นแนวคิดหนึ่งที่มุ่งสนใจศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสภาพแวดล้อมในมิติของการปรับตัว รวมถึงวิวัฒนาการหรือการเปลี่ยนแปลงอันเกิดจากการปรับตัวของสังคมและวัฒนธรรมของมนุษย์ที่มีต่อสิ่งแวดล้อม บนพื้นฐานของธรรมชาติ ลักษณะของสภาพแวดล้อม และเทคโนโลยี ซึ่งเป็นตัวกำหนดกระบวนการเปลี่ยนแปลงและปรับตัวของมนุษย์ โดยมุ่งให้ความสำคัญกับวัฒนธรรมในฐานะเครื่องมือที่เป็นวงจรสร้างสรรค์ที่จะช่วยให้มนุษย์สามารถปรับตัวภายใต้สภาพแวดล้อมได้อย่างหนึ่ง เพื่อที่จะให้อยู่รอดทั้งด้านร่างกาย จิตใจ การดำรงชีวิต ไปจนถึงระบบเศรษฐกิจ เทคโนโลยี และวิธีการจัดระเบียบทางสังคม

ปัจจุบันมีการให้ความสำคัญกับการใช้ถิ่นวิวัฒนาการในฐานะกุญแจสำคัญหนึ่งที่น่าสนใจนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน ด้วยความคิดแบบองค์รวม เป็นเครือข่าย และเป็นระบบ โดยสามารถแจกแจงเกี่ยวกับความเป็นระบบได้ 4 ด้าน (พระมหาประพนธ์ สิริปัญญา และ จิรกิตต์ภณ พิริยสุวัฒน์, 2560) คือ

(1) ศักยภาพของคน – ต้องเริ่มจากการที่คนในชุมชนรู้จักรักเหง้าของตัวเอง เพื่อความพร้อมที่จะเรียนรู้ และนำไปสู่ความสามัคคีในการพัฒนาร่วมกัน

(2) ศักยภาพของพื้นที่ – ในที่นี้หมายถึงทรัพยากรธรรมชาติ วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สืบทอดกันมา ซึ่งคนในชุมชนต้องรู้จัก รัก ห่วงแหน และเห็นคุณค่า

(3) การจัดการ – การจัดการที่ดินนั้นจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อชุมชนมีผู้นำที่เข้มแข็ง มีความคิด มีวิสัยทัศน์ และมีความเข้าใจเกี่ยวกับนิเวศวัฒนธรรม อีกทั้งต้องเป็นที่ยอมรับของคนในชุมชนเพื่อให้เกิดการให้ความร่วมมือ รวมถึงต้องได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องด้วย

(4) การมีส่วนร่วม – ต้องมีการสื่อสารแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างคนในชุมชน ผู้นำชุมชน ภาครัฐ และภาคส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อระดมความคิด ถกปัญหา และหาทางแก้ไข นำไปสู่การวางแผนและดำเนินการให้เป็นที่ยอมรับร่วมกัน

นอกจากนี้ การวิจัยยังได้ใช้แนวคิด SOAR Analysis เพื่อเป็นแนวทางสำหรับการวิเคราะห์ปัจจัยต่างๆ ในการคิดและการวางแผนเชิงกลยุทธ์ ซึ่งเป็นกระบวนการค้นหาสิ่งที่ดีอยู่แล้วในระบบมาพัฒนาโดยมุ่งเน้นการดำเนินการด้วยวิธีการในเชิงบวก ทำลายระบบความเชื่อเดิมด้วยความคิดใหม่ เปลี่ยนวิธีคิดมากกว่าสิ่งที่ทำ และยังเป็นการตั้งคำถามเชิงบวกกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียให้ทุกคนได้มีส่วนร่วมในการวิเคราะห์เพื่อใช้ค้นหาแนวทางที่ดีที่สุดสำหรับการนำไปปฏิบัติเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย (ภิญโญ รัตนพันธุ์, 2556) แนวคิดนี้ประกอบด้วย 4 ปัจจัย ได้แก่

(1) จุดแข็ง (Strengths) – จุดแข็งคือเรื่องราวดี ๆ ที่เกิดขึ้นในองค์กร ซึ่งอาจอยู่ในรูปแบบของความรู้ ทักษะคิด กระบวนการที่มีอยู่ในตัวคนใดคนหนึ่ง หน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่ง ณ เวลาใดเวลาหนึ่งก็ได้

(2) โอกาส (Opportunities) – โอกาสคือปัจจัยที่สนับสนุนให้องค์กรมีความได้เปรียบ ซึ่งสามารถหาได้จากจุดแข็งที่ได้จากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียแต่ละคน หรือมาจากการตีความต่อจากเรื่องดีๆ ที่เกิดขึ้นภายนอกองค์กรก็ได้

(3) แรงบันดาลใจ (Aspiration) – แรงบันดาลใจคือพลังในตนเองที่ใช้ในการขับเคลื่อนการคิดและการกระทำใดๆ ก็ตามที่พึงประสงค์

(4) ผลดีที่คาดว่าจะเกิดขึ้น (Results) – ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถร่วมกันประเมินผลดีที่คาดว่าจะเกิดขึ้นโดยเชื่อมโยงเข้ากับดัชนีชี้วัดความสำเร็จของผลงาน (Key Performance Indicator – KPI) โดยแต่ละปัจจัยชี้วัดควรมีความเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นในเชิงปริมาณหรือเชิงคุณภาพอย่างมีนัยยะสำคัญ

วิธีนิเวศวัฒนธรรมและ SOAR Analysis สามารถนำมาใช้เป็นแนวคิดสำหรับการประเมินศักยภาพของจังหวัดเชียงใหม่ในการพัฒนาเป็นเมืองภาพยนตร์ได้อย่างดี ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้แนวคิดทั้งสองสำหรับการออกแบบแบบสำรวจที่มีประสิทธิภาพสูงเพื่อรวบรวมทรรศนะของคนในท้องถิ่น เมื่อผ่านการตรวจสอบและให้คำแนะนำจากผู้ทรงคุณวุฒิแล้วผู้วิจัยได้ทำการปรับปรุงแบบสำรวจก่อนนำไปใช้จริง โดยคำนึงถึงสภาพการณ์และบริบทที่สำคัญต่างๆ ของเมือง ทำให้สามารถทราบถึงทรรศนะของประชาชนในท้องถิ่นเกี่ยวกับการพัฒนาอุตสาหกรรมภาพยนตร์ในจังหวัดเชียงใหม่ได้อย่างรอบด้าน สามารถนำไปขยายผลและเชื่อมโยงกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องอื่นๆ เพื่อให้สามารถสร้างแผนยุทธศาสตร์ภาคประชาชนฉบับสมบูรณ์ที่มีแนวโน้มทำให้เกิดประโยชน์อย่างชัดเจน และเห็นผลอย่างเป็นรูปธรรมต่อไปได้ง่ายขึ้น

กลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลเชิงปริมาณของงานวิจัยนี้มาจากการสำรวจทรรศนะของประชาชนในท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่จำนวน 1,000 คน ในฐานะที่เป็นผู้อยู่อาศัยและจะได้รับประโยชน์หรือผลกระทบจากการพัฒนาอุตสาหกรรมภาพยนตร์ในพื้นที่ และด้วยการ

วิจัยนี้คำนึงถึงหลักจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ จึงมีการกำหนดเกณฑ์การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างเข้าสู่โครงการวิจัย โดยผู้ที่เข้าร่วมการวิจัยเป็นผู้ตอบแบบสำรวจนั้น ต้องมีคุณสมบัติ 4 ข้อ คือ

- (1) เป็นผู้มีอายุ 18 ปีขึ้นไป
- (2) เป็นผู้ที่กำลังอาศัย/ทำงาน/เรียนอยู่ในเขตจังหวัดเชียงใหม่
- (3) เป็นผู้ที่เคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับภาพยนตร์
- (4) เป็นผู้ที่ตอบรับและยินยอมเข้าร่วมการวิจัย

ในขณะเดียวกัน ผู้วิจัยก็ได้กำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาให้ออกจากโครงการวิจัย (Exclusion criteria) โดยได้พิจารณาเหตุผลสำหรับการคัดผู้ตอบแบบสำรวจ ออกจากการวิจัยไว้ 3 ข้อ คือ

- (1) ผู้ตอบแบบสำรวจไม่ประสงค์จะเข้าร่วมการวิจัยต่อจนเสร็จกระบวนการ
- (2) ผู้ตอบแบบสำรวจเกิดอาการเจ็บป่วยทางร่างกายขึ้นอย่างกะทันหันระหว่างเข้าร่วมการวิจัย
- (3) ผู้ตอบแบบสำรวจมีแนวโน้มเผชิญความเสี่ยงใดๆ มากเกินกว่าที่จะได้รับในกิจกรรมประจำวันหากยังเข้าร่วมการวิจัยต่อไป

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยใช้แบบสำรวจสำหรับการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ มีการกำหนดประเด็นและรายละเอียดคำถามโดยใช้คำถามปลายปิด (Close-ended question) เพื่อให้ผู้ตอบแบบสำรวจจำนวน 1,000 คน ได้ระบุความคิดเห็นแต่ละข้ออย่างชัดเจน โดยเครื่องมือประเภทนี้ได้ผ่านการพัฒนาจากการศึกษา ค้นคว้า และรวบรวมข้อมูลต่างๆ จากหนังสือ วารสาร และเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการศึกษาระเบียบวิธีในการสร้างแบบสำรวจ ผู้วิจัยจึงสามารถกำหนดและแบ่งหัวข้อของแบบสำรวจออกเป็น 4 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสำรวจ

ตอนที่ 2 ทัศนคติเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของจังหวัดเชียงใหม่

ตอนที่ 3 ทัศนคติเกี่ยวกับศักยภาพในการเป็นเมืองภาพยนตร์ของจังหวัดเชียงใหม่

ตอนที่ 4 ทัศนคติเกี่ยวกับแนวทางการสร้างแผนพัฒนาอุตสาหกรรมภาพยนตร์จังหวัดเชียงใหม่

ผู้วิจัยได้แจกแจงรายละเอียดเป็นข้อๆ ในแบบสำรวจที่มีลักษณะเป็นคำถามปลายปิด เพื่อให้สามารถรวบรวมข้อมูลความคิดเห็นจากผู้ตอบแบบสำรวจได้อย่างครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย จากนั้นเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่านให้ตรวจสอบ ประเมินคุณค่า และให้คำแนะนำ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้ได้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น จึงใช้เครื่องมือดังกล่าวเก็บข้อมูลการวิจัยจริงในลำดับต่อไป โดยผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ในการให้คะแนนคำตอบจำนวน 5 ระดับ ตามมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง = 5, เห็นด้วย = 4, ไม่แน่ใจ = 3, ไม่เห็นด้วย = 2, และ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง = 1

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสำรวจ

ผู้วิจัยได้แจกแบบสำรวจให้แก่กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นประชาชนในท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่จำนวน 1,000 คน ตามเกณฑ์การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างเข้าสู่โครงการวิจัย และได้รับแบบสำรวจที่กรอกข้อมูลครบถ้วนสมบูรณ์แล้วคืนทั้ง 1,000 ชุด คิดเป็น 100% โดยในส่วนผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณแบ่งออกเป็น 4 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสำรวจ

ตอนที่ 2 ทัศนคติเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของจังหวัดเชียงใหม่

ตอนที่ 3 ทรรศนะเกี่ยวกับศักยภาพในการเป็นเมืองภาพยนตร์ของจังหวัด
เชียงใหม่

ตอนที่ 4 ทรรศนะเกี่ยวกับแนวทางการสร้างแผนพัฒนาอุตสาหกรรม
ภาพยนตร์จังหวัดเชียงใหม่

ผู้วิจัยนำข้อมูลจากการสำรวจที่ได้จากผู้ตอบแบบสำรวจทั้งหมดมาวิเคราะห์
โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติในการคำนวณเพื่อแสดงผลต่างๆ ได้แก่ ค่าคะแนน
ร้อยละ (Percentage) ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Stand-
ard deviation) แล้วจึงแปลผลข้อมูล โดยผู้วิจัยแบ่งระดับการแปลผลข้อมูลทรรศนะ
ของผู้ตอบแบบสำรวจออกเป็น 5 ระดับ โดยใช้วิธีการคำนวณ คือ

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนระดับ}} = \frac{5 - 1}{5} = 0.80$$

เมื่อกำหนดตามสูตรนี้แล้ว ผู้วิจัยได้แจกแจงระดับการแปลผลข้อมูลทรรศนะ
ของผู้ตอบแบบสำรวจ ดังนี้

1.00 – 1.80 (มากกว่าร้อยละ 20 แต่ไม่เกินร้อยละ 36) แปลผลข้อมูล
ได้ว่า ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

1.81 – 2.60 (มากกว่าร้อยละ 36 – แต่ไม่เกินร้อยละ 52) แปลผลข้อมูล
ได้ว่า ไม่เห็นด้วย

2.61 – 3.40 (มากกว่าร้อยละ 52 – แต่ไม่เกินร้อยละ 68) แปลผลข้อมูล
ได้ว่า ไม่แน่ใจ

3.41 – 4.20 (มากกว่าร้อยละ 68 – แต่ไม่เกินร้อยละ 84) แปลผลข้อมูล
ได้ว่า เห็นด้วย

4.21 – 5.00 (มากกว่าร้อยละ 84 – แต่ไม่เกินร้อยละ 100) แปลผลข้อมูล
ได้ว่า เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสำรวจ – เป็นผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสำรวจ จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด อาชีพ รายได้ต่อเดือน อำเภอที่อาศัย/ทำงาน/เรียนอยู่ และความสนใจส่วนตัวเกี่ยวกับภาพยนตร์ ผู้วิจัยแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลตาม ตารางที่ 1-4 ดังนี้

ตารางที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสำรวจจำแนกตามเพศ อายุ และระดับการศึกษาสูงสุด

ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสำรวจ								
เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	ระดับการศึกษา สูงสุด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	406	40.6	18 – 20 ปี	510	51.0	ไม่ได้เรียน	12	1.2
หญิง	516	51.6	21 – 30 ปี	289	28.9	จบประถมศึกษา	31	3.1
ไม่ประสงค์จะระบุ	78	7.8	31 – 40 ปี	89	8.9	จบอนุปริญญา/ปส.	140	14.0
			41 – 50 ปี	47	4.7	จบมัธยมศึกษา	531	53.1
			51 – 60 ปี	58	5.8	จบปริญญาตรี	233	23.3
			61 ปีขึ้นไป	7	0.7	จบปริญญาโท	48	4.8
						จบปริญญาเอก	5	0.5

จากตารางที่ 1 ผลการวิจัยพบว่าผู้ตอบแบบสำรวจเป็นเพศหญิงมากที่สุด ซึ่งเป็นจำนวน 516 คน คิดเป็นร้อยละ 51.6 รองลงมาเป็นเพศชายจำนวน 406 คน คิดเป็นร้อยละ 40.6 และไม่ประสงค์จะระบุเพศจำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 7.8 ตามลำดับ ผู้ตอบแบบสำรวจส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 18 – 20 ปี ซึ่งมีจำนวนถึง 510 คน คิดเป็นร้อยละ 51.0 รองลงมาคือช่วงอายุ 21 – 30 ปี ซึ่งมีจำนวน 289 คน คิดเป็นร้อยละ 28.9 ช่วงอายุ 31 – 40 ปี มีจำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 8.9 ช่วงอายุ 51 – 60 ปี มีจำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 5.8 และช่วงอายุ 41 – 50 ปี มีจำนวน

47 คน คิดเป็นร้อยละ 4.7 ตามลำดับ ผู้ตอบแบบสำรวจส่วนน้อยที่สุดได้แก่กลุ่มผู้มีอายุ 61 ปีขึ้นไป ซึ่งมีจำนวนเพียง 7 คน คิดเป็นร้อยละ 0.7

ในส่วนของการระดับการศึกษาสูงสุดของผู้ตอบแบบสำรวจนั้น ผลการวิจัยพบว่าผู้ตอบแบบสำรวจส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษา ซึ่งมีจำนวนถึง 531 คน คิดเป็นร้อยละ 53.1 รองลงมาได้แก่ จบปริญญาตรีจำนวน 233 คน คิดเป็นร้อยละ 23.3 จบอนุปริญญา/ปวส. 140 คน คิดเป็นร้อยละ 14.0 จบปริญญาโท 48 คน คิดเป็นร้อยละ 4.8 จบประถมศึกษา 31 คน คิดเป็นร้อยละ 3.1 และไม่ได้เรียน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 1.2 ตามลำดับ ผู้ตอบแบบสำรวจส่วนน้อยที่สุดได้แก่กลุ่มผู้จบการศึกษาระดับปริญญาเอก ซึ่งมีจำนวนเพียง 5 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5

ตารางที่ 2 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสำรวจจำแนกตามอาชีพและรายได้ต่อเดือน

ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสำรวจ					
อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	รายได้ต่อเดือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ว่างงาน	24	2.4	น้อยกว่า 5,000 บาท	322	32.2
นักเรียน/นักศึกษา	633	63.3	5,001 – 10,000 บาท	263	26.3
ข้าราชการ/พนักงานราชการ	91	9.1	10,001 – 15,000 บาท	138	13.8
พนักงานบริษัทเอกชน	88	8.8	15,001 – 20,000 บาท	93	9.3
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	15	1.5	20,001 – 25,000 บาท	69	6.9
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	64	6.4	มากกว่า 25,000 บาท	115	11.5
พ่อบ้าน/แม่บ้าน	14	1.4			
อาชีพอิสระ	64	6.4			
อื่นๆ	7	0.7			

จากตารางที่ 2 ผลการวิจัยพบว่าผู้ตอบแบบสำรวจเป็นนักเรียน/นักศึกษา มากที่สุด ซึ่งมีจำนวนถึง 633 คน คิดเป็นร้อยละ 63.3 รองลงมาเป็นข้าราชการ/ พนักงานราชการจำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 9.1 เป็นพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 8.8 ผู้ที่ประกอบธุรกิจส่วนตัวมีจำนวน 64 คน ซึ่ง เท่ากันกับจำนวนผู้มีอาชีพอิสระ คิดเป็นร้อยละ 6.4 ว่างาน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 2.4 พนักงานรัฐวิสาหกิจจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5 ใกล้เคียงกับผู้ที่เป็นพ่อบ้าน/แม่บ้านซึ่งมีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 1.4 ตามลำดับ ผู้ตอบแบบสำรวจส่วนน้อยที่สุดได้แก่กลุ่มผู้มีอาชีพอื่นๆ ซึ่งมีจำนวนเพียง 7 คน คิดเป็นร้อยละ 0.7

นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังพบว่าผู้ตอบแบบสำรวจส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 5,000 บาท ซึ่งมีจำนวน 322 คน คิดเป็นร้อยละ 32.2 รองลงมาคือผู้มีรายได้ต่อเดือนอยู่ระหว่าง 5,001 – 10,000 บาท จำนวน 263 คน คิดเป็นร้อยละ 26.3 ระหว่าง 10,001 – 15,000 บาท จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 13.8 ผู้ที่มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 25,000 บาท มีจำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 11.5 และผู้มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 15,001 – 20,000 บาท มีจำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 9.3 ตามลำดับ ผู้ตอบแบบสำรวจส่วนน้อยที่สุดได้แก่กลุ่มผู้มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 20,001 – 25,000 บาท ซึ่งมีจำนวนเพียง 69 คน คิดเป็นร้อยละ 6.9

ตารางที่ 3 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสำรวจจำแนกตามอำเภอที่อาศัย/ทำงาน/เรียนอยู่ในปัจจุบัน

ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสำรวจ					
อำเภอที่อาศัย/ทำงาน/เรียนอยู่ในปัจจุบัน	จำนวน (คน)	ร้อยละ	อำเภอที่อาศัย/ทำงาน/เรียนอยู่ในปัจจุบัน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อ.เมืองเชียงใหม่	555	55.5	อ.แม่ฮาด	2	0.2
อ.กัลยาณิวัฒนา	6	0.6	อ.แม่แจ่ม	9	0.9
อ.จอมทอง	21	2.1	อ.แม่แตง	23	2.3
อ.เชียงดาว	22	2.2	อ.เวียงแหง	8	0.8
อ.ไชยปราการ	10	1.0	อ.สะเมิง	6	0.6
อ.ดอยเต่า	3	0.3	อ.สันกำแพง	35	3.5
อ.ดอยสะเก็ด	25	2.5	อ.สันทราย	51	5.1
อ.ดอยหล่อ	5	0.5	อ.สันป่าตอง	22	2.2
อ.ฝาง	20	2.0	อ.สารภี	57	5.7
อ.พร้าว	10	1.0	อ.หางดง	44	4.4
อ.แมริม	40	4.0	อ.อมก๋อย	3	0.3
อ.แม่วาง	14	1.4	อ.ฮอด	5	0.5
อ.แม่ออน	4	0.4			

จากตารางที่ 3 ผลการวิจัยพบว่าผู้ตอบแบบสำรวจส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ปัจจุบันอาศัย/ทำงาน/เรียนอยู่ในเขตอำเภอเมืองเชียงใหม่มากที่สุด ซึ่งมีจำนวนถึง 555 คน คิดเป็นร้อยละ 55.5 รองลงมาคืออำเภอสารภี 57 คน คิดเป็นร้อยละ 5.7 อำเภอสันทราย 51 คน คิดเป็นร้อยละ 5.1 อำเภอหางดง 44 คน คิดเป็นร้อยละ 4.1 อำเภอแมริม 40 คน คิดเป็นร้อยละ 4.0 อำเภอสันกำแพง 35 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5 อำเภอดอยสะเก็ด 25 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5 อำเภอแม่แตง 23 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3 อำเภอเชียงดาว 22 คน ซึ่งมีจำนวนเท่ากับอำเภอสันป่าตอง คิดเป็นร้อยละ 2.2 อำเภोजอมทอง 21 คน คิดเป็นร้อยละ 2.1

ใกล้เคียงกับอำเภอฟางซึ่งเป็นจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0 อำเภอม่วง
14 คน คิดเป็นร้อยละ 1.4 อำเภอไชยปราการ 10 คน ซึ่งมีจำนวนเท่ากับอำเภอ
พร้าว คิดเป็นร้อยละ 1.0 อำเภอแม่แจ่ม 9 คน คิดเป็นร้อยละ 0.9 ใกล้เคียงกับ
อำเภอเวียงแหงซึ่งเป็นจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8 อำเภอกัลยาณิวัฒนา 6
คน ซึ่งมีจำนวนเท่ากับอำเภอสะเมิง คิดเป็นร้อยละ 0.6 อำเภอดอยหล่อ 5 คน ซึ่ง
มีจำนวนเท่ากับอำเภอฮอด คิดเป็นร้อยละ 0.5 ใกล้เคียงกับอำเภอแม่ออนซึ่งเป็น
จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 0.4 และอำเภอดอยเต่า 3 คน ซึ่งมีจำนวนเท่ากับ
อำเภออมก๋อย คิดเป็นร้อยละ 0.3 ตามลำดับ ผู้ตอบแบบสำรวจส่วนน้อยที่สุดคือ
กลุ่มผู้ที่ปัจจุบันอาศัย/ทำงาน/เรียนอยู่ในเขตอำเภอแม่สายซึ่งมีจำนวนเพียง 2 คน
คิดเป็นร้อยละ 0.2

ตารางที่ 4 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสำรวจจำแนกตามความสนใจส่วนตัว
เกี่ยวกับภาพยนตร์

ความสนใจส่วนตัวเกี่ยวกับ ภาพยนตร์ (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)	จำนวน (คน)	ร้อยละ	ความสนใจส่วนตัวเกี่ยวกับ ภาพยนตร์ (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่ได้ชื่นชอบเป็นพิเศษ	108	10.8	ศึกษาด้านภาพยนตร์	79	7.9
ชมภาพยนตร์บ้าง	482	48.2	ต้องการประกอบอาชีพด้านภาพยนตร์	58	5.8
ชมภาพยนตร์บ่อยๆ	381	38.1	ต้องการให้อุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทย พัฒนาขึ้น	258	25.8

จากตารางที่ 4 ผลการวิจัยพบว่าผู้ตอบแบบสำรวจส่วนใหญ่เป็นผู้ที่
ชมภาพยนตร์บ้าง ซึ่งมีจำนวนมากที่สุดถึง 482 คน คิดเป็นร้อยละ 48.2 รอง
ลงมาคือชมภาพยนตร์บ่อยๆ 381 คน คิดเป็นร้อยละ 38.1 มีผู้ที่ต้องการให้
อุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทยพัฒนาขึ้น 258 คน คิดเป็นร้อยละ 25.8 ไม่ได้ชื่นชอบ
เป็นพิเศษ 108 คน คิดเป็นร้อยละ 10.8 และเป็นผู้ที่ศึกษาด้านภาพยนตร์

จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 7.9 ตามลำดับ ผู้ตอบแบบสำรวจส่วนน้อยที่สุดได้แก่กลุ่มผู้ที่ต้องการประกอบอาชีพด้านภาพยนตร์ ซึ่งมีจำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 5.8

ตอนที่ 2 ทรรศนะเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของจังหวัดเชียงใหม่ – เป็นผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับทรรศนะของผู้ตอบแบบสำรวจที่มีต่อสภาพทั่วไปของจังหวัดเชียงใหม่ โดยอ้างอิงจากการทบทวนวรรณกรรมในส่วนรายละเอียดเกี่ยวกับจังหวัดเชียงใหม่และความเป็นเมืองภาพยนตร์ ซึ่งสำรวจในมิติของลักษณะต่างๆ ของจังหวัดเชียงใหม่ในมุมมองของประชาชนท้องถิ่น ได้แก่ ลักษณะด้านภูมิประเทศ ด้านภูมิอากาศ ด้านประชากรและการปกครอง ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และด้านโครงสร้างพื้นฐานอื่นๆ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวแสดงตามรายละเอียดในตารางที่ 5 นี้

จากตารางที่ 5 ผลการวิจัยพบว่าผู้ตอบแบบสำรวจส่วนใหญ่มีทัศนคติเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของจังหวัดเชียงใหม่ โดยเห็นด้วยว่าจังหวัดเชียงใหม่มีสถานที่ท่องเที่ยว งานเทศกาล และศิลปวัฒนธรรมที่ดึงดูดผู้มาเยือน คิดเป็นค่าคะแนนร้อยละ 82.56 รองลงมาคือคิดว่าจังหวัดเชียงใหม่มีลักษณะภูมิประเทศที่ดึงดูดผู้มาเยือน คิดเป็นค่าคะแนนร้อยละ 82.44 มีผู้คนในท้องถิ่นที่ล้วนมีอัธยาศัยไมตรี ต้อนรับผู้มาเยือน คิดเป็นค่าคะแนนร้อยละ 80.26 มีชื่อเสียงและได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ คิดเป็นค่าคะแนนร้อยละ 79.76 มีการส่งเสริมการผลิตสินค้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่น และสนับสนุนอุตสาหกรรมสมัยใหม่ไปพร้อมๆ กัน คิดเป็นค่าคะแนนร้อยละ 78.32 มีลักษณะภูมิอากาศที่ดึงดูดผู้มาเยือน คิดเป็นค่าคะแนนร้อยละ 78.20 มีแหล่งเผยแพร่ความรู้และพัฒนาทักษะต่างๆ ของคนในยุคดิจิทัล คิดเป็นค่าคะแนนร้อยละ 77.94 มีโรงพยาบาล สถานพยาบาล และระบบสาธารณสุขที่ดี คิดเป็นค่าคะแนนร้อยละ 77.82 มีความมั่นคงปลอดภัยสำหรับการอยู่อาศัยและการมาเยือน คิดเป็นค่าคะแนนร้อยละ 77.52 มีอาหาร ที่พัก และระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานที่ได้มาตรฐาน คิดเป็นค่าคะแนนร้อยละ 77.08 มีการจัดการที่ดีด้านทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม คิดเป็นค่าคะแนนร้อยละ 75.94 มีค่าครองชีพ ราคาสินค้าและบริการที่ประหยัดกว่ากรุงเทพฯ คิดเป็นค่าคะแนนร้อยละ 75.16 มีโอกาสของตำแหน่งงานมากมายและหลากหลายสาขาอาชีพ คิดเป็นค่าคะแนนร้อยละ 74.84 และมีหน่วยงาน/ส่วนราชการที่ให้บริการประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ รวดเร็ว และสะดวกสบาย คิดเป็นค่าคะแนนร้อยละ 73.84 ตามลำดับ ผู้ตอบแบบสำรวจส่วนน้อยที่สุดมีทัศนคติว่าจังหวัดเชียงใหม่มีระบบขนส่งสาธารณะและการคมนาคมที่สะดวกสบาย คิดเป็นค่าคะแนนร้อยละ 71.92

นอกจากนี้ผู้ตอบแบบสำรวจบางส่วนยังได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของจังหวัดเชียงใหม่ เช่น

- ยังมีคนอีกมากที่อยากมาเชียงใหม่แต่มีปัญหาเรื่องการเดินทาง อยากให้พัฒนาในการเดินทางมากขึ้น

- คิดว่าสภาพอากาศเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้คนมาเที่ยว ดังนั้นควรดูแลเรื่องนี้ให้ดี

- อากาศเป็นมลพิษ สภาพฝุ่นควันมีเยอะเกินกำหนด

ตอนที่ 3 ทรรศนะเกี่ยวกับศักยภาพในการเป็นเมืองภาพยนตร์ของจังหวัดเชียงใหม่ – เป็นผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับทรรศนะของผู้ตอบแบบสำรวจที่มีต่อศักยภาพในการเป็นเมืองภาพยนตร์ของจังหวัดเชียงใหม่ โดยอ้างอิงจากการทบทวนวรรณกรรมในส่วนรายละเอียดเกี่ยวกับจังหวัดเชียงใหม่และความเป็นเมืองภาพยนตร์ ซึ่งสำรวจในประเด็นหลักๆ ของศักยภาพในการเป็นเมืองภาพยนตร์ของจังหวัดเชียงใหม่ในมุมมองของประชาชนท้องถิ่น ได้แก่ ลักษณะที่คล้ายกันของเมืองสร้างสรรค์ด้านภาพยนตร์ที่ได้รับการแต่งตั้งจากยูเนสโก คุณลักษณะที่โดดเด่นของเมืองสร้างสรรค์ด้านภาพยนตร์ตามเกณฑ์ของยูเนสโก และภาพรวมเกี่ยวกับศักยภาพในการเป็นเมืองภาพยนตร์ของจังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวแสดงตามรายละเอียดในตารางที่ 6 นี้

ตารางที่ 6 พรรณณะเกี่ยวกับศักยภาพในการเป็นเมืองภาพยนตร์ของจังหวัดเชียงใหม่

ข้อ ที่	รายการความคิดเห็น	จำนวน (คน)					นัยยะทางกลุ่ม	ร้อยละทางกลุ่ม	ผลกระทบกลุ่ม	การแปลผล
		(1) กลุ่มเอสเอ็มยู	(2) กลุ่มมทร	(3) ภาวท	(b) กลุ่ม	(5) เอสเอ็มยู				
1.	จังหวัดเชียงใหม่มีโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ที่เหมาะแก่การพัฒนาไปสู่อุตสาหกรรมภาพยนตร์ได้	19	30	248	544	159		0.66	75.88	เห็นด้วย
2.	สามารถมีการให้รางวัลร่วมกันอย่างจริงจังกับภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ตั้งแต่ในระดับท้องถิ่นไปจนถึงระดับชาติ เพื่อผลักดันให้เกิดอุตสาหกรรมภาพยนตร์ในจังหวัดเชียงใหม่ได้	17	31	289	521	142		0.64	74.80	เห็นด้วย
3.	เคยมีความพยายามและร่วมทำภาพยนตร์ที่ผลิตขึ้นในจังหวัดเชียงใหม่สู่สายตาผู้ชมในระดับประเทศ	10	26	321	458	185		0.65	75.64	เห็นด้วย
4.	จังหวัดเชียงใหม่มีการเชื่อมโยงระหว่างกิจกรรมการผลิต การเผยแพร่ และการจำหน่ายภาพยนตร์	6	23	340	464	167		0.60	75.26	เห็นด้วย
5.	จังหวัดเชียงใหม่มีสถาบันที่ให้ความรู้และพัฒนาทักษะภาพยนตร์	14	31	295	454	206		0.71	76.14	เห็นด้วย
6.	จังหวัดเชียงใหม่เคยเป็นเจ้าภาพงานเทศกาลภาพยนตร์	22	10	379	392	197		0.74	74.64	เห็นด้วย
7.	การสร้างสตูดิโอถ่ายทำภาพยนตร์ในจังหวัดเชียงใหม่เป็นประโยชน์ต่อการจ้างงาน รายได้ และวิถีชีวิตของผู้คนในท้องถิ่น	17	14	268	480	221		0.68	77.48	เห็นด้วย
8.	เอกลักษณ์ทางศิลปะและวัฒนธรรมของจังหวัดเชียงใหม่ไม่สามารถสร้างการเชื่อมโยงต่อยอดไปสู่ธุรกิจภาพยนตร์ในระดับโลกได้	13	12	178	530	267		0.61	80.52	เห็นด้วย
9.	การท่องเที่ยวชมมรดก วัฒนธรรม และสถานที่ทางประวัติศาสตร์สามารถสร้างการเชื่อมโยงกับผู้คนในท้องถิ่นและดึงดูดผู้มาเยือนได้	33	20	220	482	245		0.83	77.72	เห็นด้วย
10.	จังหวัดเชียงใหม่สามารถจัดงานเทศกาลภาพยนตร์ระดับนานาชาติได้	18	25	283	445	229		0.75	76.84	เห็นด้วย
11.	จังหวัดเชียงใหม่มีศิลปิน นักแสดง และผู้สร้างภาพยนตร์มากมาย	9	21	234	514	222		0.61	78.38	เห็นด้วย
12.	เคยมีภาพยนตร์ที่ฉายออกท้องถิ่นและความเชื่อมโยงใหม่สู่สายธารชุมชน	10	17	237	525	211		0.60	78.20	เห็นด้วย
13.	เคยมีภาพยนตร์ที่มีเรื่องราวและสาระเกี่ยวข้องกับเมืองเชียงใหม่	7	21	242	515	215		0.56	78.20	เห็นด้วย
14.	จังหวัดเชียงใหม่มีปัจจัยต่างๆ หรือสื่อบริการมากมายที่ช่วยในการจัดจำหน่ายและประชาสัมพันธ์	7	19	277	512	185		0.58	76.98	เห็นด้วย
15.	โดยรวมแล้วความคิดเห็นว่าจังหวัดเชียงใหม่มีความเหมาะสมสำหรับการเป็นเมืองภาพยนตร์	10	21	252	496	221		0.64	77.94	เห็นด้วย

จากตารางที่ 6 ผลการวิจัยพบว่าผู้ตอบแบบสำรวจส่วนใหญ่ในฐานะที่เป็นผู้ที่อยู่อาศัยในจังหวัดเชียงใหม่มีทัศนคติเกี่ยวกับศักยภาพในการเป็นเมืองภาพยนตร์ของจังหวัดเชียงใหม่ โดยเห็นด้วยว่าจังหวัดเชียงใหม่มีเอกลักษณ์ทางศิลปะและวัฒนธรรมของจังหวัดเชียงใหม่ สามารถสร้างการเชื่อมโยงต่อยอดไปสู่ธุรกิจภาพยนตร์ในระดับโลกได้ คิดเป็นค่าคะแนนร้อยละ 80.52 รองลงมาคือคิดว่าจังหวัดเชียงใหม่มีศิลปิน นักแสดง และผู้สร้างภาพยนตร์มากมาย คิดเป็นค่าคะแนนร้อยละ 78.38 เคยมีภาพยนตร์ที่มีเรื่องราวและสาระเกี่ยวข้องกับเมืองเชียงใหม่ ซึ่งเท่ากับผู้ที่มีความคิดเห็นว่ามีภาพยนตร์ที่ถ่ายทอดเอกลักษณ์และความเป็นเมืองเชียงใหม่สู่สายตาสาธารณชน คิดเป็นค่าคะแนนร้อยละ 78.20 การมีหอจดหมายเหตุ พิพิธภัณฑ์ และสถาบันการศึกษาด้านภาพยนตร์จะเป็นประโยชน์ต่อผู้คนในท้องถิ่นและดึงดูดผู้มาเยือนได้ คิดเป็นค่าคะแนนร้อยละ 77.72 การสร้างสตูดิโอถ่ายทำภาพยนตร์ในจังหวัดเชียงใหม่เป็นประโยชน์ต่อการจ้างงาน รายได้ และวิถีชีวิตของผู้คนในท้องถิ่น คิดเป็นค่าคะแนนร้อยละ 77.48 จังหวัดเชียงใหม่มีปัจจัยต่างๆ พร้อมสำหรับการมาลงทุนถ่ายทำภาพยนตร์จากทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ คิดเป็นค่าคะแนนร้อยละ 76.98 จังหวัดเชียงใหม่สามารถจัดงานเทศกาลภาพยนตร์ระดับนานาชาติได้ คิดเป็นค่าคะแนนร้อยละ 76.84 จังหวัดเชียงใหม่มีสถานที่ให้ความรู้และพัฒนาทักษะภาพยนตร์ คิดเป็นค่าคะแนนร้อยละ 76.14 จังหวัดเชียงใหม่มีโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ที่เหมาะแก่การพัฒนาไปสู่อุตสาหกรรมภาพยนตร์ได้ คิดเป็นค่าคะแนนร้อยละ 75.88 เคยมีความพยายามเผยแพร่ภาพยนตร์ที่ผลิตขึ้นในจังหวัดเชียงใหม่สู่สายตาผู้ชมในระดับประเทศ คิดเป็นค่าคะแนนร้อยละ 75.64 จังหวัดเชียงใหม่มีการเชื่อมโยงระหว่างกิจกรรมการผลิต การเผยแพร่ และการจำหน่ายภาพยนตร์ คิดเป็นค่าคะแนนร้อยละ 75.26 สามารถมีการให้ความร่วมมือกันอย่างดีจากทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และ

ภาคประชาชน ตั้งแต่ในระดับท้องถิ่นไปจนถึงระดับชาติ เพื่อผลักดันให้เกิดอุตสาหกรรมภาพยนตร์ในจังหวัดเชียงใหม่ได้ คิดเป็นค่าคะแนนร้อยละ 74.80 ตามลำดับ ผู้ตอบแบบสำรวจส่วนน้อยที่สุดมีความคิดเห็นว่าจังหวัดเชียงใหม่เคยเป็นเจ้าภาพงานเทศกาลภาพยนตร์ คิดเป็นค่าคะแนนร้อยละ 74.64 ในผลการวิจัยยังมีข้อสังเกตที่สำคัญคือโดยรวมแล้วผู้ตอบแบบสำรวจมีทรรศนะว่าจังหวัดเชียงใหม่มีศักยภาพสูงสำหรับการเป็นเมืองภาพยนตร์ คิดเป็นค่าคะแนนร้อยละ 77.94

นอกจากนี้ผู้ตอบแบบสำรวจบางส่วนยังได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับศักยภาพในการเป็นเมืองภาพยนตร์ของจังหวัดเชียงใหม่ เช่น

- เชียงใหม่ควรกลายเป็นเมืองภาพยนตร์เพราะมีนักท่องเที่ยวจำนวนมากและวัฒนธรรมที่แข็งแรง

- จังหวัดเชียงใหม่มีศักยภาพสูงในการเป็นเมืองภาพยนตร์เนื่องจากปัจจุบันยังคงมีนักลงทุนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ มากมายจนกลายเป็นเมืองที่มีสภาพเศรษฐกิจที่ดี แต่การสร้างเมืองภาพยนตร์นั้นยังคงเป็นเรื่องยากเพราะต้องได้รับการอนุมัติจากหลายฝ่าย รวมทั้งสภาพพื้นที่หลายแห่งเป็นพื้นที่ส่วนบุคคลและยากต่อการเข้าถึงอย่างแท้จริง

- มีการนำสถานที่แหล่งท่องเที่ยวชื่อดังในเชียงใหม่ฉายเป็นภาพยนตร์จะทำให้เป็นการโปรโมทจังหวัดด้วย

- แก้ปัญหาฝุ่นกับการบริหารก่อน เรื่องอื่นน้อยกว่ากันทีหลัง

- ส่วนตัวคิดว่าทรัพยากรพร้อม แต่ในส่วนขอทรัพยากรมนุษย์ เช่น ชาวบ้าน อาจจะได้ไม่พร้อม

ตอนที่ 4 ทรรศนะเกี่ยวกับแนวทางการสร้างแผนพัฒนาอุตสาหกรรมภาพยนตร์จังหวัดเชียงใหม่ – เป็นผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับทรรศนะของผู้ตอบแบบสำรวจที่มีต่อแนวทางการสร้างแผนพัฒนาอุตสาหกรรมภาพยนตร์จังหวัดเชียงใหม่ โดยอ้างอิงจากการทบทวนวรรณกรรมในส่วนรายละเอียดเกี่ยวกับนิเวศวัฒนธรรมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน อุตสาหกรรมภาพยนตร์ดิจิทัล และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และจังหวัดเชียงใหม่และความเป็นเมืองภาพยนตร์ซึ่งเน้นสำรวจในประเด็นต่างๆ คือ การมีส่วนร่วมในระบบการพัฒนาประเทศนิเวศวัฒนธรรมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน แผนพัฒนาจังหวัดเชียงใหม่ กลยุทธ์ที่โดดเด่นในการพัฒนาอุตสาหกรรมภาพยนตร์ในต่างประเทศ และภาพรวมเกี่ยวกับแนวทางการสร้างแผนพัฒนาอุตสาหกรรมภาพยนตร์จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวแสดงตามรายละเอียดในตารางที่ 7 นี้

ตารางที่ 7 ทรรศนะเกี่ยวกับแนวทางการสร้างแผนพัฒนาอุตสาหกรรมภาพยนตร์ดิจิทัลสมัยใหม่

ข้อ ที่	รายการความคิดเห็น	จำนวน (คน)					ผลรวมทั้งหมด	ร้อยละทั้งหมด	การแปลผล
		(1) ไม่เห็นด้วยเลย	(2) ไม่เห็นด้วย	(3) ปกติ	(4) เห็นด้วย	(5) เห็นด้วยมาก			
	ในฐานะที่ท่านเป็นผู้เกี่ยวข้องในจังหวัดเชียงใหม่ ท่านคิดว่า...								
1.	ท่านสนับสนุนการพัฒนาจังหวัดเชียงใหม่ให้เป็นเมืองภาพยนตร์ดิจิทัล	14	20	164	546	256	4,010	0.63	เห็นด้วย
2.	ท่านสนับสนุนการพัฒนาโครงสร้างและแผนพัฒนาอุตสาหกรรมภาพยนตร์ดิจิทัลจังหวัดเชียงใหม่	19	14	191	544	232	3,956	0.65	เห็นด้วย
3.	ภาคประชาชนในท้องถิ่นสามารถร่วมกันเสนอแผนพัฒนาอุตสาหกรรมภาพยนตร์ได้โดยไม่ต้องรอการ จัดงบประมาณรัฐ	18	32	208	500	242	3,916	0.73	เห็นด้วย
4.	ภาครัฐควรปรับปรุงบทบาทในการสนับสนุนอุตสาหกรรมภาพยนตร์ในจังหวัดเชียงใหม่อย่างจริงจัง	14	22	168	472	324	4,070	0.70	เห็นด้วย
5.	การสร้างแผนพัฒนาอุตสาหกรรมภาพยนตร์ดิจิทัลจังหวัดเชียงใหม่จะสามารถช่วยให้อุตสาหกรรม จังหวัดเชียงใหม่ดีขึ้นได้	9	14	224	472	281	4,002	0.64	เห็นด้วย
6.	การสร้างแผนพัฒนาอุตสาหกรรมภาพยนตร์ดิจิทัลจังหวัดเชียงใหม่ควรคำนึงถึงชีวิตและวัฒนธรรม อันดีงามของผู้คนในท้องถิ่นด้วย มีไม่มุ่งเพียงเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจเท่านั้น	10	25	173	484	308	4,055	0.67	เห็นด้วย
7.	การสร้างแผนพัฒนาอุตสาหกรรมภาพยนตร์ดิจิทัลจังหวัดเชียงใหม่ควรนำแนวคิดการพัฒนาที่ยั่งยืนมา ปรับใช้ด้วย	20	15	159	506	300	4,051	0.70	เห็นด้วย
8.	การสร้างแผนพัฒนาอุตสาหกรรมภาพยนตร์ดิจิทัลจังหวัดเชียงใหม่ควรสนับสนุนและยอมรับ ความหลากหลายของผู้คนในท้องถิ่น ตลอดจนผู้อพยพ ทุกเพศ ทุกวัย ทุกเชื้อชาติ และทุกวัฒนธรรม	13	17	119	498	353	4,161	0.63	เห็นด้วย
9.	การสร้างแผนพัฒนาอุตสาหกรรมภาพยนตร์ดิจิทัลจังหวัดเชียงใหม่ไม่สามารถตอบโต้ “การเป็นเมืองที่มี ความสุขและชีวิตที่มีคุณค่า” ได้อยู่ที่แค่แผนเมืองในฐานะเมืองที่อยู่และน่าท่องเที่ยวระดับโลก	9	20	177	487	307	4,063	0.64	เห็นด้วย
10.	การสร้างแผนพัฒนาอุตสาหกรรมภาพยนตร์ดิจิทัลจังหวัดเชียงใหม่ไม่สามารถตอบโต้ “การพัฒนาพื้นที่ บนพื้นฐานวัฒนธรรมสร้างสรรค์สู่เศรษฐกิจอย่างยั่งยืน”	12	14	176	517	281	4,041	0.62	เห็นด้วย
11.	ความท้าทายด้านการเงินสำหรับงานด้านภาพยนตร์อย่างเป็นรูปธรรม เพื่อผลักดันให้มีการสร้างผลงาน ภาพยนตร์ที่ได้รับการยอมรับและมีมาตรฐานระดับโลก	4	21	172	508	295	4,069	0.58	เห็นด้วย
12.	ควรมีการสนับสนุนการทดลองและพัฒนาวัดการยอมรับอย่างจริงจัง เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมภาพยนตร์ ดิจิทัลจังหวัดเชียงใหม่	11	12	153	507	317	4,107	0.61	เห็นด้วย
13.	ควรมีการต่อยอดอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไปสู่อุตสาหกรรมท่องเที่ยว เพื่อสร้างรายได้และประโยชน์ ด้านอื่นๆ แก่ผู้คนในท้องถิ่นด้วย	14	8	164	493	321	4,099	0.63	เห็นด้วย
14.	ควรมีการพัฒนาอุตสาหกรรมภาพยนตร์ร่วมไปกับการคำนึงความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อมด้วย	11	18	130	486	355	4,156	0.47	เห็นด้วย
15.	การสร้างแผนพัฒนาอุตสาหกรรมภาพยนตร์ดิจิทัลจังหวัดเชียงใหม่ควรเอื้อประโยชน์ต่อผู้ผลิตงาน ผู้ผลิตภาพยนตร์จากภายในและต่างประเทศ ศิลปินอิสระ รวมถึงผู้คนในท้องถิ่น ทั้งในเชิงมูลค่าและ คุณค่า ทั้งในเชิงเศรษฐกิจและวัฒนธรรม	8	16	161	479	336	4,119	0.44	เห็นด้วย

จากตารางที่ 7 ผลการวิจัยพบว่าผู้ตอบแบบสำรวจส่วนใหญ่ในฐานะที่เป็นผู้ที่อยู่อาศัยในจังหวัดเชียงใหม่มีทัศนคติเกี่ยวกับแนวทางการสร้างแผนพัฒนาอุตสาหกรรมภาพยนตร์จังหวัดเชียงใหม่ โดยเห็นด้วยว่าการสร้างแผนพัฒนาอุตสาหกรรมภาพยนตร์จังหวัดเชียงใหม่ควรสนับสนุนความเข้าใจร่วมกัน และยอมรับความหลากหลายของผู้คนในท้องถิ่น ตลอดจนผู้มาเยือน ทุกเพศ ทุกวัย ทุกเชื้อชาติ และทุกวัฒนธรรม คิดเป็นค่าคะแนนร้อยละ 83.22 รองลงมา คือคิดว่าควรมีการพัฒนาอุตสาหกรรมภาพยนตร์ควบคู่ไปกับการคำนึงถึงความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อมด้วย คิดเป็นค่าคะแนนร้อยละ 83.12 การสร้างแผนพัฒนาอุตสาหกรรมภาพยนตร์จังหวัดเชียงใหม่ควรเอื้อประโยชน์ต่อทั้งผู้ลงทุน ผู้ผลิต ภาพยนตร์ทั้งจากภายในและต่างประเทศ ศิลปินอิสระ รวมถึงผู้คนในท้องถิ่น ทั้งในเชิงมูลค่าและคุณค่า ทั้งในเชิงเศรษฐกิจและวัฒนธรรม คิดเป็นค่าคะแนนร้อยละ 82.38 ควรมีการสนับสนุนการตลาดและพัฒนานวัตกรรมอย่างจริงจัง เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมภาพยนตร์จังหวัดเชียงใหม่ คิดเป็นค่าคะแนนร้อยละ 82.14 ควรมีการต่อยอดอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไปสู่อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเพื่อสร้างรายได้และประโยชน์ด้านอื่นๆ แก่ผู้คนในท้องถิ่นด้วย คิดเป็นค่าคะแนนร้อยละ 81.98 ภาครัฐควรมีบทบาทในการสนับสนุนอุตสาหกรรมภาพยนตร์ในจังหวัดเชียงใหม่อย่างจริงจัง คิดเป็นค่าคะแนนร้อยละ 81.40 ควรมีการจัดตั้งกองทุนสำหรับงานด้านภาพยนตร์อย่างเป็นรูปธรรม เพื่อผลักดันให้มีการสร้างผลงานภาพยนตร์ที่ได้รับการยอมรับและมีมาตรฐานระดับโลก คิดเป็นค่าคะแนนร้อยละ 81.38 การสร้างแผนพัฒนาอุตสาหกรรมภาพยนตร์จังหวัดเชียงใหม่สามารถตอบโจทย์ “การเป็นเมืองที่มีความสุขและชีวิตที่มีคุณค่าแก่ผู้อยู่อาศัยและผู้มาเยือนในฐานะเมืองที่น่าอยู่และน่าท่องเที่ยวระดับโลก” คิดเป็นค่าคะแนนร้อยละ 81.26 การสร้างแผนพัฒนาอุตสาหกรรมภาพยนตร์จังหวัดเชียงใหม่ควรคำนึงถึงวิถีชีวิตและวัฒนธรรมอันดีงามของผู้คนในท้องถิ่นด้วย มิใช่มุ่งเพียงเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจเท่านั้น คิดเป็นค่า

คะแนนร้อยละ 81.10 การสร้างแผนพัฒนาอุตสาหกรรมภาพยนตร์จังหวัดเชียงใหม่
ควรนำแนวคิดการพัฒนาที่ยั่งยืนมาปรับใช้ด้วย คิดเป็นค่าคะแนนร้อยละ 81.02
การสร้างแผนพัฒนาอุตสาหกรรมภาพยนตร์จังหวัดเชียงใหม่สามารถตอบโจทย์
“การพัฒนาพื้นที่บนพื้นฐานวัฒนธรรมสร้างสรรค์สู่เศรษฐกิจคุณค่าสูงอย่างทั่วถึง”
คิดเป็นค่าคะแนนร้อยละ 80.82 การสร้างแผนพัฒนาอุตสาหกรรมภาพยนตร์
จังหวัดเชียงใหม่จะสามารถช่วยให้เศรษฐกิจของจังหวัดเชียงใหม่ดีขึ้นได้ คิดเป็นค่า
คะแนนร้อยละ 80.04 ตามลำดับ ผู้ตอบแบบสำรวจส่วนน้อยที่สุดมีความคิดเห็นว่า
ภาคประชาชนในท้องถิ่นสามารถร่วมกันเสนอแผนพัฒนาอุตสาหกรรมภาพยนตร์
ได้โดยไม่ต้องรอการริเริ่มจากภาครัฐ คิดเป็นค่าคะแนนร้อยละ 78.32 ในผลการ
วิจัยยังมีข้อสังเกตที่สำคัญคือมีผู้ตอบแบบสำรวจที่สนับสนุนแนวคิดการพัฒนา
จังหวัดเชียงใหม่ให้เป็นเมืองภาพยนตร์ คิดเป็นค่าคะแนนร้อยละ 80.20 และมี
ผู้สนับสนุนแนวคิดการสร้างแผนพัฒนาอุตสาหกรรมภาพยนตร์จังหวัดเชียงใหม่
คิดเป็นค่าคะแนนร้อยละ 79.12

นอกจากนี้ผู้ตอบแบบสำรวจบางส่วนยังได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับ
แนวทางการสร้างแผนพัฒนาอุตสาหกรรมภาพยนตร์จังหวัดเชียงใหม่ เช่น

- ควรมีแหล่งศึกษาเกี่ยวกับภาพยนตร์ที่คนทั่วไปเข้าถึงได้
- ถ้าเชียงใหม่เป็นจังหวัดที่สามารถสร้างทางเลือกให้กับอุตสาหกรรมเพิ่ม
ขึ้นได้จะดีมาก
- รมัตระวังเรื่องประเพณีท้องถิ่นและรักษาไว้
- ไม่มั่นใจว่าทำได้จริงไหม แต่ถ้าจะทำได้จริงๆก็อยากให้จริงจังและมีคุณภาพ

สรุปและการอภิปรายผล

งานวิจัยนี้เกิดขึ้นจากการเล็งเห็นถึงศักยภาพของจังหวัดเชียงใหม่ในการ
พัฒนาให้เป็นเมืองภาพยนตร์ ซึ่งการที่จะทำให้เกิดขึ้นได้จริงนั้นจำเป็นต้องได้รับความ

ร่วมมือระหว่างทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน และภาคส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้เพื่อการริเริ่มพัฒนาอุตสาหกรรมนี้อย่างเป็นรูปธรรมยังจำเป็นต้องสร้างแผน ยุทธศาสตร์ขึ้นมาเพื่อประกาศใช้จากภาครัฐไปสู่การขานรับและปรับใช้ในภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อการดำเนินงานต่างๆ ที่จะประสานกันอย่างเป็นระบบต่อไป การพัฒนา ดังกล่าวไม่เพียงแต่จะก่อประโยชน์เฉพาะสำหรับนักวิชาชีพในอุตสาหกรรมภาพยนตร์ เท่านั้น หากแต่ยังจะเกิดกับประชาชนจังหวัดเชียงใหม่ในฐานะผู้ที่อยู่อาศัยในท้องถิ่น ซึ่งอาจได้รับผลกระทบด้วยไม่ว่าจะในเชิงบวกหรือเชิงลบ การสำรวจทัศนคติของ ประชาชนในท้องถิ่นก่อนการริเริ่มการพัฒนาอุตสาหกรรมนี้จึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้ เกิดการตระหนักร่วมกันอย่างรอบด้าน นับเป็นความต้องการจากภาคประชาชน เป็น ความเห็นชอบจากภาคประชาชน และเป็นการพัฒนาเพื่อประโยชน์ของประชาชนใน ท้องถิ่นอย่างแท้จริง

ข้อมูลเชิงปริมาณทั้งหมดนี้สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้โดยแสดงให้เห็นว่าคนในท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่ส่วนใหญ่เห็นด้วยว่าจังหวัดเชียงใหม่มีศักยภาพ สูงสำหรับการพัฒนาให้เป็นเมืองภาพยนตร์ ซึ่งคิดเป็นค่าคะแนนร้อยละ 77.94 และ ยังเห็นด้วยหากจะมีการพัฒนาจังหวัดเชียงใหม่ให้เป็นเมืองภาพยนตร์ต่อไป คิดเป็น ค่าคะแนนร้อยละ 80.20 ซึ่งถือได้ว่าเป็นความเห็นชอบจากภาคประชาชนในการ พัฒนาอุตสาหกรรมนี้ อีกทั้งยังนำไปสู่การสนับสนุนแนวคิดในการสร้างแผนพัฒนา อุตสาหกรรมภาพยนตร์จังหวัดเชียงใหม่จากคนในท้องถิ่นด้วย คิดเป็นค่าคะแนน ร้อยละ 79.12 ซึ่งทั้งสามประเด็นทัศนคติเหล่านี้ล้วนมีค่าคะแนนร้อยละมากกว่า 68 ถือ เป็นการตอบโจทย์สมมุติฐานที่ตั้งไว้ ผู้วิจัยตั้งข้อสังเกตว่าทัศนคติเหล่านี้เกี่ยวเนื่อง กับความเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมของจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งทำให้ประชาชนในท้องถิ่นนั้น มีลักษณะของความเปิดรับและพร้อมปรับตัวไปกับการเปลี่ยนแปลง ความแตกต่าง ตลอดจนสิ่งใหม่ๆ ที่เข้ามา ตราบเท่าที่ความเปลี่ยนแปลงนั้นๆ ไม่กระทบต่อวิถีชีวิต ความคิด และความเชื่ออันดั้งเดิมที่มีมาแต่ดั้งเดิม

ผลการสำรวจนี้มีนัยสำคัญที่แสดงถึงการมีส่วนร่วมของผู้คนในท้องถิ่นสำหรับการวางแผนยุทธศาสตร์ สะท้อนให้เห็นความร่วมมือจากผู้ที่มีความหลากหลายในท้องถิ่นและประชาคมที่มีความเห็นพ้องต้องกันเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งการร่วมมือกันเช่นนี้เป็นหัวใจสำคัญหนึ่งของแนวคิดนิเวศวัฒนธรรมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน เป็นการคำนึงถึงความเป็นองค์กรรวม เป็นเครือข่าย และเป็นระบบ ทั้งด้านศักยภาพของคน ศักยภาพของพื้นที่ การจัดการ และการมีส่วนร่วม อีกทั้งเป็นการตอบโจทยครบทุกมิติของความยั่งยืนตามทฤษฎีของยูเนสโก ซึ่งได้แก่ สังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม นอกจากนี้ในแต่ละประเด็นทฤษฎีนั้นยังได้สะท้อนถึงการวิเคราะห์จุดแข็ง โอกาส แรงบันดาลใจ และผลดีที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการมีส่วนร่วมให้ทฤษฎีของประชาชนในการสำรวจนี้ด้วย ทฤษฎีของประชาชนจะนำไปสู่เป้าหมาย คือการนำเสนอแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมภาพยนตร์จังหวัดเชียงใหม่ต่อภาครัฐ ซึ่งไม่เพียงแต่จะเป็นประโยชน์ต่ออุตสาหกรรมภาพยนตร์เท่านั้น แต่ยังเป็นการประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์ของจังหวัดเชียงใหม่ในฐานะเมืองภาพยนตร์ อันจะเป็นประโยชน์ต่อทั้งอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมอื่นๆ สามารถดึงดูดผู้คนให้มาท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ส่งผลให้มีการเติบโตทางเศรษฐกิจ ประชาชนในพื้นที่มีรายได้เพิ่มขึ้น ส่งเสริมความอยู่ดีกินดี นำไปสู่ความเป็น “นครแห่งชีวิตและความมั่งคั่ง” ตามเป้าหมายการพัฒนาของจังหวัดเชียงใหม่ และก้าวไปสู่ความเป็น “เมืองภาพยนตร์” อย่างแท้จริงได้ในอนาคต

บรรณานุกรม

การถ่ายทำภาพยนตร์ต่างประเทศในประเทศไทย. (ม.ป.ป.). กองกิจการภาพยนตร์และวีดิทัศน์ต่างประเทศ. <https://sites.google.com/tfo.dot.go.th/filmingthailand-th/topic>

- ผู้จัดการออนไลน์. (2566, 22 สิงหาคม). ททท. เผยท่องเที่ยวเชียงใหม่ฟื้นตัวดี 7 เดือนแรกปี 66 โกยรายได้แล้ว 6.3 หมื่นล้าน-ยอด นทท.ทะลุ 6.3 ล้านคน. *MGR Online*. <https://mgronline.com/local/detail/9660000075731>
- พรรัตน์ ดำรุง. (2564). *วิจัยการแสดง: สร้างความรู้ใหม่ด้วยการทำละคร*. Fathom Bookspace.
- พระมหาประพนธ์ สิริปัญญา และ จิรกิตต์ภณ พิริยสุวัฒน์. (2560). *นิเวศวิทยาวัฒนธรรม แนวคิดและการจัดการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของจังหวัดเลย* [รายงานผลการวิจัย, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์เลย]. DSpace at Mahachulalongkornrajavidyalaya University. <http://mcuir.mcu.ac.th:8080/jspui/handle/123456789/560>
- ภิญโญ รัตนพันธุ์. (2556). SOAR Analysis: เครื่องมือที่นำมาใช้แทน SWOT analysis. *วารสารวิทยาลัยบัณฑิตศึกษากิจการ มข.*, 6(2), 7-20. <https://www.shorturl.asia/PfvUe>
- ระดม อร่ามวิทย์ และ มนฤดี ธาดาอานวยชัย. (2559). ทิศทางและแนวโน้มของอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทย. *วารสารวิชาการนิเทศสยามปริทัศน์*, 15(19), 50-60. <https://www.shorturl.asia/svdf1>
- เศรษฐา วีระธรรมานนท์, นพดล อินทร์จันทร์, กิตติภรณ์ นพอดมพันธุ์, และ ปรวัณ แพทยานนท์. (2565). รูปแบบเมืองภาพยนตร์ในบริบทของความ เป็นไทย. *วารสารสังคมศาสตร์และมนุษยวิทยาเชิงพุทธ*, 7(3), 393-406. <https://www.shorturl.asia/CZgrj>
- สรเสริญ วงศ์ชะอุ่ม. (2554). *การวางแผนพัฒนาประเทศ*. ศูนย์การพิมพ์เพชรรุ่ง.
- สำนักงานจังหวัดเชียงใหม่. (2565). *บรรยายสรุปจังหวัดเชียงใหม่*. <https://chiangmai.go.th/managing/public/D8/8D17Jan2022133138.pdf>

Holden, J. (2015). *The ecology of culture*. Arts and Humanities Research Council.

Markusen, A., & Gadwa, A. (2010). *Creative placemaking*. National Endowment for the Arts.

Sutton, M. Q., & Anderson, E. N. (2010). *Introduction to cultural ecology* (2nd ed.). AltaMira.